

wyjazdu służbowego w odniesieniu do osób, o których mowa w § 4,

4) potwierdzenie wymeldowania z poprzedniego miejsca pobytu stałego w razie zameldowania na pobyt stały.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można dokonać zameldowania na pobyt stały bez przedstawienia potwierdzenia wymeldowania z poprzedniego miejsca pobytu stałego.

3. Zgłoszenie danych wymaganych do zameldowania i wymeldowania następuje przez wypełnienie i podpisanie dotychczas stosowanych formularzy.

§ 7. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, dokonując zameldowania lub wymeldowania z miejsca pobytu stałego, potwierdza ten fakt w dokumencie stwierdzającym tożsamość.

2. Osobom dokonującym zameldowania na pobyt czasowy wydaje się potwierdzenie zameldowania na dotychczas stosowanym formularzu.

§ 8. 1. Rozporządzenie nie narusza przepisów rozporządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1980 r. w sprawie wojskowego obowiązku meldunkowego oraz zezwoleń na pobyt czasowy za granicą i zezwoleń na zmianę miejsca pobytu przez osoby podlegające obowiązkowi służby wojskowej (Dz. U. Nr 6, poz. 14).

2. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 września 1974 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego i prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 196), a w sprawach pobytu w strefie nadgranicznej — przepisy dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51 z późniejszymi zmianami) oraz uchwały nr 544 Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1956 r. w sprawie znaków granicznych, utrzymywania przejść granicznych oraz zamieszkania i pobytu w strefie nadgranicznej (Monitor Polski Nr 71, poz. 861 z późniejszymi zmianami).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczał*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1981 r. (poz. 164)

_____ dnia _____ 19____ r.

Nazwa i adres organu

DECYZJA

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie zezwoleń na zmianę miejsca pobytu w czasie obowiązywania stanu wojennego oraz zasad i trybu postępowania w tych sprawach (Dz. U. Nr 29, poz. 164)

— zezwalam — odmawiam udzielenia zezwolenia

(wymienić komu)

na zmianę miejsca pobytu z m. _____

do m. _____ w czasie od _____

_____ do _____

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

165

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 grudnia 1981 r.

w sprawie tymczasowego regulaminu pobytu internowanych w ośrodkach odosobnienia.

Na podstawie art. 45 ust. 1 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do czasu wydania rozporządzenia w sprawie regulaminu pobytu internowanych w ośrodkach odosobnienia do wykonywania internowania w ośrodkach odosobnienia stosuje się odpowiednio przepisy tymczasowego regulaminu wykonywania tymczasowego aresztowania, wprowadzonego w życie zarządzeniem nr 12 Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 stycznia 1974 r. w sprawie tymczasowego regulaminu wykonywania tymczasowego aresztowania

(Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr 2, poz. 7 z późniejszymi zmianami) oraz inne przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania tymczasowego aresztowania.

§ 2. Organem, do którego dyspozycji pozostaje internowany umieszczony w ośrodku odosobnienia, jest komendant wojewódzki Milicji Obywatelskiej, który wydał decyzję o internowaniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia wprowadzenia stanu wojennego.

Minister Sprawiedliwości: *S. Zawadzki*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.